

Arrest

nr. 260 184 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 6 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Oegandees staatsburger te zijn van Musoga origine, geboren op X 1980 te Kampala, X. Toen u nog jong was woonde u bij uw vader en stiefmoeder, maar op ongeveer tienjarige leeftijd ging u bij uw moeder in Kyebendo wonen. Uw vader overleed toen u bijna twintig jaar oud was. U ging naar school tot u 21 jaar oud was en behaalde een hoger diploma in accounting, waarna u op verschillende plaatsen werkte. Op 24 april 2009 huwde u met M.I., die u een jaar eerder ontmoet had via een neef of nicht. Jullie kregen samen drie dochters. Pas na vier jaar relatie ontdekte u dat uw man tot de Sabiye/Sebei clan hoorde, een clan die (als één van de weinige clans in Oeganda) besnijdenis praktiseert. Uw oudste dochter was toen drie jaar oud en u vroeg uw man of u zich zorgen moest maken over haar en liet hem weten geen besnijdenis te willen voor uw kinderen.

Hij lachte uw bezorgdheid weg en zei dat niemand uw kinderen zou besnijden en dat u zelf toch ook nergens toe gedwongen was toen hij trouwde. U was gerustgesteld en er gingen jaren voor bij. De jongere zus van uw man, S., zou jullie regelmatig komen helpen sinds de geboorte van uw oudste dochter. Toen S. ongeveer 17 of 18 jaar was kwam ze plots niet meer, twee of drie maanden lang. U ging haar opzoeken om te vragen wat er gaande was en ontdekte dat ze werd besneden. U was erg kwaad op uw man omdat hij gelogen had en beweerde had dat zijn familie niet aan besnijdenis deed. Zijn zus stelde dat hij u gewoon niet ongerust had willen maken. Uw man hield vol dat niemand uw kinderen zou aanraken. De komende jaren, het leven was normaal. In 2018, toen uw oudste dochter tien jaar zou worden, zag u in uw man zijn klerkast een brief die stelde dat uw dochter tegen haar twaalfde klaar moest zijn om een besnijdenis te ondergaan. Toen u uw man aansprak zei hij u dat u zich niet druk moest maken en dat ze niet besneden zou worden. Een maand later werd uw oudste dochter ontboden op een familiebijeenkomst. U wilde haar niet laten gaan en besloot in overleg met uw moeder dat uw dochters niet meer van uw zijde zouden wijken. Uw schoonfamilie vond echter dat u te streng was en hen hun geboorterecht zou weigeren. U zei hen dat u niet wilde dat ze besneden zouden worden. U vroeg uw man om u en uw kinderen een reis uit het land te bezorgen ter ontspanning, maar u had reeds het voornemen niet terug te keren naar Oeganda. U drong enkele maanden aan voor hij akkoord ging en in september 2019 kon hij een visum krijgen voor het hele gezin. Op 8 september 2019 nam u een vlucht van Oeganda naar België, met tussenstop in Kigali. U kwam dezelfde dag in België aan. Op 13 september 2019 verzocht u om internationale bescherming bij de Belgische instanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt niet naar Oeganda te kunnen terugkeren omdat uw schoonfamilie absoluut wil dat uw dochters besneden worden (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna NPO), p. 20).

Uit de beschikbare informatie met betrekking tot vrouwenbesnijdenis in Oeganda, die werd toegevoegd aan het administratief dossier en die coherent is met de informatie die u zelf ook voorlegt, blijkt dat de prevalentie in Oeganda in het algemeen laag is, namelijk minder dan 2 procent. Vrouwenbesnijdenis komt voornamelijk voor bij de Sabiny (ook wel Sebei genoemd) (in de Oostelijke regio), en bij de Pokot, Tepeth en Kadama etnieën (in de Karamoja Regio). Sinds het verbieden van vrouwenbesnijdenis over heel Oeganda in 2010, is het prevalentiepercentage in de Oostelijke regio ongeveer hetzelfde gebleven, namelijk minder dan 3%. Bij de Sabiny etnie specifiek wordt het voorkomen geschat op 50%. Meisjes vanaf tien jaar oud lopen een risico besneden te worden, maar meestal gebeurt het rond 15-jarige leeftijd. De ceremonies vonden normaalgezien om de twee jaar in december plaats, maar sinds het verbod in 2010 ging de praktijk gedeeltelijk ondergronds en kan ze op elk moment plaatsvinden. Vooral jonge meisjes en jonge moeders die weinig onderwijs genoten en uit verarmde, landbouw- of veeteeltregio's afkomstig zijn en/of uit afgelegen regio's waar de campagnes minder doordringen, lopen risico. (Zie COUNTRY PROFILE: FGM IN UGANDA, JULY 2013, 28 Too Many, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.) Recente informatie die u zelf voorlegt, stelt tevens dat vooral meisjes in de Pokot en Sabiny gemeenschappen tegen de grens met Kenia erg kwetsbaar zijn (zie UGANDA, FMG and the law, in de groene map van het administratief dossier).

Zelf stelt u dat uw echtgenoot van de Sabiny/Sebei clan is en afkomstig uit Jinja (zie NPO p. 7). Hij behaalde een secundair diploma en verschillende certificaten (zie NPO p. 8) en ook u zelf volgde nog een opleiding na het middelbaar onderwijs (zie NPO p. 5). Hoewel uw man tot de Sebei clan behoort, trouwde hij in april 2009 met een onbesneden vrouw, met wie hij een jaar eerder al een kind kreeg (zie NPO p. 7, 9 en de medische attesten die u voorlegde met betrekking tot uw (niet-)besnijdenis en die van uw dochters).

*Jullie woonden gedurende elf jaar samen in Entebbe, de voormalige hoofdstad van Oeganda in het zuiden van het land. **Aangezien de praktijk van besnijdenis - zelfs bij de Sebei clan – in geen geval universeel is, dient u met betrekking tot uw vrees voor uw dochters, dit risico op overtuigende en geloofwaardige wijze aannemelijk te maken. Hierin slaagt u echter allerminst.***

*Zo stelt u dat uw man veel belang hecht aan traditie en er als eerste bij zou zijn als het over zijn familie en tradities ging. Bovendien zou hij bij alle tradities een rol spelen. (NPO, p. 12, 19.) Daardoor en door zijn reactie toen bleek dat u asiel gevraagd had, begreep u dat hij uiteindelijk jullie dochters ook de traditionele besnijdenis zou laten ondergaan, indien hij de kans kreeg (NPO, p. 14, 19). Uw verklaring dat uw man erg traditioneel is, lijkt echter weinig coherent met uw eerdere verklaringen, waarbij u stelde dat uw man veel reisde en zelfs niet aanwezig was op de laatste grote familiebijeenkomst in 2017 (NPO, p.17). Bovendien was het pas op de eerste grote familiebijeenkomst in Jinja, na vier jaar relatie, dat u ontdekte dat uw man en zijn familie tot de Sebei clan behoorden, een clan waarvan geweten is dat ze besnijdenis praktiseren, zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 12). **Het is echter weinig aannemelijk dat een man die werkelijk zo'n belang hecht aan zulke familietradities (waaronder besnijdenis), in een land waar besnijdenis allesbehalve alomtegenwoordig is, zou trouwen met een mondige, goed opgeleide, onbesneden vrouw, zonder zelfs maar te vertellen van welke clan hij is.** De vaststelling dat hij blijkbaar geen enkel probleem had om met een onbesneden vrouw een relatie aan te gaan en kinderen te krijgen lijkt moeilijk te rijmen met uw latere verklaringen dat ook uw man voorstander zou zijn van dergelijke praktijken wanneer het om uw dochter(s) gaat. Het komt bijzonder onaannemelijk over dat uw echtgenoot in eerste instantie klaarblijkelijk geen enkel belang hecht aan zulke tradities om vervolgens in de toekomst helemaal om te draaien zoals u doet uitschijnen tijdens uw relaas. Ook na de start jullie relatie liet hij klaarblijkelijk op geen enkel moment vallen van welke clan hij afstamt en wie zijn familie dan wel is, tot op het moment dat u dit toevallig te weten zou zijn gekomen op een grote familiebijeenkomst.*

Ook valt op dat u, wanneer u praat over het moment dat u ontdekte dat uw man tot de Sebei clan behoort, de timing van uw relatie en de geboorte van uw dochter een meer traditionele draai geeft. U verklaart immers dat deze bijeenkomst plaatsvond toen uw dochter drie jaar oud was en uw relatie vier jaar, waarmee u insinueert eerst getrouwd te zijn en pas een jaar nadien een eerste dochter gekregen te hebben. (NPO, p. 12.) Eerder had u echter verklaard dat u trouwde in april 2009 en tevens dat uw oudste dochter geboren werd in april 2008 (NPO p. 7, 9), data die ook terug te vinden zijn in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) (zie 'verklaring DVZ' d.d. 7/2/2020, pt. 14, 16 en op de identiteitsdocumenten die u voorlegt (zie groene map in het administratief dossier)).

Bij de timing van de rest uw relaas kunnen bovendien de volgende opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaart u dat u uw man voor het eerst sprak over uw onwil uw dochters te laten besnijden toen uw oudste dochter drie jaar oud was, naar aanleiding van uw ontdekking dat hij tot de Sebei stam behoorde (NPO, p. 12, 13). U zei hem dat u niet zou toelaten dat uw kinderen besneden werden en toen hij zei dat niemand uw kind zou aanraken was u gerustgesteld. Er gingen jaren voorbij en vervolgens ontdekte u dat zijn zus, toen ze 17 of 18 jaar oud was, besneden werd. U was erg kwaad en beschuldigde uw man gelogen te hebben over de tradities binnen zijn familie, maar hij stelde u opnieuw gerust en de volgende jaren was het leven normaal. In 2018 vond u echter een brief waaruit bleek dat de stam wilde dat uw dochter werd voorbereid op haar besnijdenis de komende jaren. (NPO, p. 13) Gevraagd of het dan klopt dat u met uw man (voor uw vertrek uit Oeganda) in totaal drie conversaties had over besnijdenis, telkens met enkele jaren tussen, antwoordt u bevestigend (NPO, p. 14). Nochtans plaatst u de besnijdenis van zijn jongere zus in 2011 en stelt u dat uw dochter op dat moment drie jaar oud was, terwijl ze ook al drie jaar oud was tijdens de familiebijeenkomst waarop u ontdekte dat uw man tot de Sebei stam behoorde (zie supra). Tussen de ontdekking dat zijn zus besneden werd en uw vondst van de brief in 2018, stelt u dan weer dat er drie jaar voorbij gingen, hoewel zijn zus in 2011 besneden werd (NPO, p. 13). Bovendien stelt u dat de jongere zus van uw man nu (dus in oktober 2020) 34 jaar oud is, wat niet overeenkomt met een leeftijd van 17 of 18 jaar in 2011, doch met een leeftijd van 11 jaar op dat moment. Bij het overmaken van uw opmerkingen bij de notities van het onderhoud stelt u dat ze 27 jaar oud is en niet 34 jaar oud, maar deze post factum correctie heft de oorspronkelijke tegenstrijdigheid niet op.

Met betrekking tot de brief die u in 2018 gevonden zou hebben waaruit bleek dat de clanleider wilde dat uw dochter in de nabije toekomst volgens de traditie besneden zou worden (NPO, p. 11), kan bovendien het volgende opgemerkt worden. U stelt om te beginnen aanvankelijk dat u deze brief vond terwijl u uw man zijn klerkast aan het organiseren was (NPO, p. 11), terwijl u later stelt dat u hem vond toen u zijn bureau aan het opruimen was (NPO, p. 17).

Daarenboven is het opvallend dat de clanleider op papier zou zetten dat hij de intentie heeft uw dochter te besnijden en dit papier bovendien zou ondertekenen met naam en handtekening (zie document 'cultural tradition' toegevoegd aan de groene map van het administratief dossier), dit terwijl de praktijk besnijdenis volgens de beschikbare informatie sinds 2010 illegaal is en voor een groot deel in het geheim plaatsvindt. Het risico deze intentie op papier te zetten weegt niet op tegen het gebrek aan noodzaak uw man op de hoogte te stellen van deze traditie, waarvan hij ongetwijfeld op de hoogte is indien hij werkelijk zo traditioneel is.

Aan uw verklaring dat u pas echt begreep dat uw man wel degelijk wilde dat uw dochters besneden zouden worden op het moment dat u hem vertelde dat u asiel had aangevraagd (NPO, p. 12), kan evenmin geloof gehecht worden. Gevraagd wie van uw man zijn familie aandrong dat uw dochters besneden zouden worden, stelt u dat het hoofd van de familie, van de clans het wil en ook uw man zelf. U stelt dat uw man erg kwaad was toen u asiel gevraagd had en u verweet asiel gevraagd te hebben zonder hem te zeggen dat u niet wilde dat uw dochters besneden zouden worden, terwijl dit wel zou moeten gebeuren. Hierop zou u geweten hebben dat hij ze zou laten besnijden hebben als u met uw dochters in Oeganda was gebleven. (NPO, p. 12.) Deze uitspraak die uw man gedaan zou hebben toen hij ontdekte dat u asiel vroeg is erg vreemd. Ten eerste omdat u wel degelijk meermaals had gezegd dat u niet wilde dat uw dochters besneden werden, zo verklaart u verder in het onderhoud. Om te beginnen toen u er achter kwam dat hij tot de Sebei stam behoorde en een tweede keer toen u ontdekte dat zijn jongere zus besneden werd (NPO, p. 13). Beide keren stelde uw man u gerust en zei hij dat niemand uw kinderen zou besnijden. Ten tweede, omdat u later in het onderhoud verklaart dat hij eigenlijk niet heeft gezegd dat de meisjes besneden moesten worden, maar dat u het begreep uit zijn kwade reactie op het feit dat u asiel had gevraagd uit vrees dat uw dochters in Oeganda besneden zouden worden (NPO, p. 14). Tot slot en niet in het minst, blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat uw man in feite op de hoogte was van uw intentie om asiel aan te vragen, meer nog, u stelt dat hij al meermaals naar België reisde en u (samen met andere vrienden) specifiek had aangeraden in België uw verzoek in te dienen (zie 'verklaring DVZ' d.d. 7/2/2020, pt. 27)). Deze tegenstrijdigheden maken uw verklaringen over uw man zijn kwaadheid na uw asielaanvraag en zijn wens uw kinderen op termijn te laten besnijden volstrekt ongeloofwaardig. U legde deze verklaringen bij DVZ immers af op 7 februari 2020, maanden nadat u voor het eerst een kamer kreeg toegewezen door Fedasil en maanden nadat de ruzie met betrekking tot uw asielaanvraag en de besnijdenis van uw dochters zou hebben plaatsgevonden (NPO p. 11).

Uit het geheel van bovenstaande argumenten blijkt dat u uw vrees voor een besnijdenis van uw dochters, uitgaande van uw man en zijn familie, niet aannemelijk heeft gemaakt. Uw verklaringen over uw gesprekken met uw man en de timing hiervan zijn op verschillende vlakken onovertuigend en zelfs incoherent. Bijgevolg kon u niet overtuigen dat uw man en zijn familie werkelijk de intentie hadden uw dochters te laten besnijden, laat staan dat zij vastbesloten waren dat dit diende te gebeuren, zoals u stelt te vrezen.

Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt paspoort voor ter ondersteuning van uw identiteit en nationaliteit en die van uw dochters en medische attesten dat u en uw dochters onbesneden zijn. De brief die u van de clanleider zou gekregen hebben met betrekking tot uw oudste dochter werd hierboven reeds besproken. Nog los van de vaststelling dat het onnodige risico's met zich meebrengt dergelijke intenties op papier te zetten, kan deze brief gesolliciteerd zijn en biedt hij weinig garanties over de werkelijke intenties van uw man zijn familie. De informatie die u voorlegt met betrekking tot het voorkomen en (gebrek aan) vervolging van de praktijk van besnijdenis in Oeganda is coherent met de informatie die het CGVS zelf kon vinden, maar verandert niets aan het feit dat u een persoonlijke, concrete en vooral geloofwaardige vrees voor uw dochters dient aan te tonen, alwaar u in gebreke bleef. De documenten met betrekking tot uw visumaanvraag en reisweg bevestigen uw verklaringen hieromtrent, doch weerleggen geenszins bovenstaande argumentatie met betrekking tot uw vrees voor besnijdenis.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel;”.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“1.1. Ten aanzien van het vluchtelingenstatuut

Met oog op het Verdrag van Genève, heeft Mevrouw W. ernstige bedreigingen ondergaan in haar land van herkomst. De bedreigingen hebben plaats gevonden in een context van Oeganda waar de vrouwenbesnijdenis nog steeds werd uitgevoerd:

[...]

In februari 2021, stelt Unicef en de VN gewaarschuwd voor toename van vrouwelijke genitale verminking:

[...]

Dus dit is inderdaad een actueel probleem in Oeganda. Verzoekster vreest terecht dat haar dochters het slachtoffer worden van deze traditie. Verzoekster werd onder druk gezet door haar echtgenoot, die aanvankelijk tegen haar loog over de familiepraktijken.

Genitale verminking van vrouwen wordt algemeen erkend als een daad van vervolging, ook door de UNHCR in zijn richtsnoeren inzake asielaanvragen in verband met genitale verminking van vrouwen:

[...]

Deze opmerking wordt ook gemaakt in overweging 30 van de erkenningsrichtlijn, en door uw Raad in talrijke arresten, waaronder het arrest CCE, 25 juni 2009, nr. 29 108, §4.5 (in dit arrest worden oude arresten aangehaald om gewicht te geven aan zijn opmerkingen: CCE, 25 juli 2007, nr. 979; CPRR, 22 maart 2002, 01 -0089/F 1374; CPRR. 8 maart 2002, 01-0668/F1356; CPRR. 9 februari 2007. 02-0579/F2562); CCE, 28 februari 2018, nr. 200 459, §6.18.1; CCE, 28 februari 2018. nr. 200 457, §5.10.1 : De vrees van verzoeker voor vervolging is derhalve gegrond.

Wat het criterium van het verband met het Verdrag van Genève betreft, zijn de vervolging en de vrees voor vervolging van verzoekster ingegeven door het feit dat zij tot een specifieke en kwetsbare sociale groep behoort (artikel 48/3, § 4, sub d, van de wet van 15 december 1980), in casu de groep van vrouwen.

Met betrekking tot het verband tussen de specifieke en kwetsbare sociale groep en de reden van vervolging zij eraan herinnerd dat artikel 48/3, §4, d) van de wet van 15 december 1980 het volgende bepaalt : [...]

De Raad heeft echter reeds regelmatig geoordeeld, met name in arrest nr. 56.736 van 24 februari 2011, dat personen van hetzelfde geslacht kunnen worden geacht een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48, lid 3, punt 4, onder d), te vormen. Het bevestigde dit verzet in arrest nr. 156.041 van 4 november 2015, waarin het stelde dat vrouwen een bijzonder kwetsbare sociale groep vormen.

De vervolging waaraan verzoeker is blootgesteld, valt dus volledig binnen de criteria van het Verdrag van Genève, hetgeen het CGVS in zijn beslissing niet heeft betwist.

*Wat betreft de **doeltreffendheid en toegankelijkheid van de bescherming van het land van herkomst**, stelt de bron toegevoegd door het CGVS in het administratieve dossier (country profile july 2013) dat de GFM's in het geheim, buiten het zicht van de autoriteiten, worden nog steeds worden bedreven: [...]*

Dit is de reden waarom statistieken over het fenomeen van genitale verminking in Oeganda moeilijk te bepalen zijn : [...]

Vrouwelijke genitale verminking werd in 2010 verboden in Oeganda, maar jonge meisjes in plattelandsgemeenschappen worden nog steeds geconfronteerd met de verboden traditie: [...]

Hoewel VGV een daad lijkt die vrouwen elkaar aandoen, hebben mannen volgens veel plaatselijke bewoners in feite het laatste woord: [...]

In de Sebei gemeenschap is dit zeer verbreidt: [...]

Er zijn nog steeds veel obstakels voor het beëindigen van VGV : [...]

Deze praktijk blijkt toe te nemen in de laatste jaren: [...]

De gemeenschap en familie heeft een grootte invloed om te aandringen om jonge meisjes en vrouwen te besnijden: [...]

Verzoekster vreest voor haar dochter. Ze is bang dat heet schoonfamilie haar dochters besneden. Gezien de objectieve bronnen en het feit dat haar schoonfamilie tot de Sebei behoort, is har verhaal

prima facies geloofwaardig. Wij zullen evenwel in het kader van het tweede middel van het onderhavige beroep ontwikkelen dat deze vrees gegrond is en dat de door het CGVS geformuleerde grieven ontoereikend en volstrekt onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde feiten in twijfel te trekken. Integendeel, wij zijn van mening dat verzoeksters relaas volkomen geloofwaardig blijft en dat zij zich geldig en voldoende heeft uitgelaten over de vervolging die zij in het verleden heeft ondergaan en over haar vrees voor vervolging in de toekomst, gelet op haar profiel.

Wij benadrukken dat Uw Raad beoordeelde dat [...]

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoekster, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat ze het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Voor alle hierboven redenen vraagt verzoekster U, met eerbied, de toekenning van de vluchtelingenstatus.

1.2. Ten aanzien van de subsidiaire bescherming

[...]

Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt als volgt gelezen: [...]

Verzoekster voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 §1 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien, behoort zij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen.

Artikel 2 van het EVRM [...]

Artikel 3 van het EVRM [...]

Daarom, moet de verzoekster bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2. b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, **geen risico zou lopen**, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst dan moet er hem een bescherming toegekend worden.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoekster een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 a), b) en/of c) van de Vreemdelingenwet et dat de verzoekster alle voorwaarden voldoet voor een subsidiaire bescherming te krijgen. **In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden."**

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van "artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, §5 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"Verzoekster meent **dat de grieven van verwerende partij** die uitgelegd zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status te weigeren, **zijn onvoldoende en niet draagkrachtig.**

De verwerende partij is van mening dat er geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat:

- de man van Mevrouw W. zeer traditioneel geworden is (2.1)
- dat verzoekster een brief heeft gevonden (2.3)
- de verklaringen van verzoekster over het moment waar ze degelijk heeft begrepen dat haar man haar dochter wilde besneden (2.4)
- Het CGVS maakt bovendien opmerkingen over de timing van het relaas (2.2).

Verzoekende partij is van mening dat de protection officer geen grondig onderzoek van de feiten heeft verricht, de voor een beslissing noodzakelijke informatie heeft verzameld en alle elementen van het dossier in aanmerking heeft genomen.

Artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt echter: [...]

Bovendien heeft de Raad van State de zorgplicht als volgt gedefinieerd : [...]

Ten slotte heeft het CGVS zelf een handboek voor beschermingsambtenaren gepubliceerd met een reeks aanbevelingen.

Ter herinnering, de Raad van State heeft dat al beslist, [...]

2.1. Betreft het traditionele erfgoed van de man van Mevrouw W.

2.1.1.

Verwerende partij stelt dat de verklaringen van verzoekster dat haar man **erg traditioneel is**, lijkt echter weinig coherent met haar eerdere verklaringen.

Verzoekster herhaalt haar verklaringen dat ze in het begin niet wiste dat haar man van de Sebei clan afkomstig was. Ze hebben in 2009 gehuwd. In 2011, heeft verzoekster ontdekt dat zijn stam veel belang hecht aan besnijdenis. Op dit moment heeft haar man haar gerustgesteld en gezegd dat hij zijn dochter niet wil besneden.

Verzoekster stelt dat haar man tegen haar jarenlang heeft gelogen en regelde achter zijn rug om dat zijn dochters werden geëxcuseerd. Volgens haar werd hij sterk beïnvloed door zijn familie.

Het feit dat hij niet aanwezig was op de laatste grote familiebijeenkomst heeft geen invloed op het feit dat hij traditioneel is, noch het feit dat hij veel reisde. Dit beoordeling is subjectief.

Het is zeer wel mogelijk dat verzoeksters echtgenoot zich als gevolg van de gezinshereniging in Jingo sterker met zijn cultureel erfgoed heeft verbonden. Het CGVS maakt een abstracte analyse, zonder rekening te houden met het feit dat een persoon zijn standpunt kan wijzigen en kan besluiten dichter bij de waarden van zijn familie te gaan staan. In ieder geval stelt verzoekster dat ze de beslissing over de besnijding van haar dochter niet heeft. Haar dochters behoren tot de familie van haar man. De maatschappij in Oeganda is patrilineair: [...]

Dit blijkt ook door informatie die in het administratieve dossier is ingevoegd: [...]

Deze culturele context moet in rekening worden genomen door het CGVS. aangezien dit een invloed kan hebben over de beoordeling van geloofwaardigheid van het relaas : [...]

De beoordeling van het CVGS moet verworpen zijn.

Dit des te meer dat **de protection officer heeft de verzoekster niet geconfronteerd met deze beweerde "tegenstrijdigheid"**. In dit verband heeft de Commissaris generaal zijn onderzoek plicht niet nagekomen. Inderdaad, staat het artikel 17 §2 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2013 dat : [...]

Volgens dit artikel, moet de protection officer de asielzoeker confronteren met eventuele tegenstrijdigheden. Er moet gewezen zijn dat de verzoekster niet in de gelegenheid werd gesteld om uit te leggen wat door de ambtenaar van het CGVS als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming is beschouwd. Het feit dat deze kennelijke tegenstrijdigheid of omissie wordt gebruikt om een grief te rechtvaardigen, maakt de beslissing dus onregelmatig.

Deze vraag is des te meer relevant aangezien de traditie van haar man centraal staat in het verhaal van verzoekster. Een grondig onderzoek op dit punt kan niet achterwege blijven.

Verwerende partij heeft met een beroep op een tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoekster, zonder verzoekster in de gelegenheid te hebben gesteld dit toe te lichten, niet alleen een wettelijke verplichting geschonden, maar ook haar zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

2.1.2.

Het is, volgens het GCVS weinig aannemelijk dat een man die werkelijk zo 'n belang hecht aan zulke familietradities zou **trouwen met een mondige onbesneden vrouw**, zonder zelfs maar te vertellen van welke clan hij is.

Uit objectieve bronnen toont dat sommige vrouwen worden naar hun huwelijk gedwongen zich te laten besnijden: [...]

Als dit niet het geval was voor verzoekster, stelt deze informatie ons in staat te benadrukken dat het wel mogelijk is dat een man met een onbesneden vrouwen trouwt. Bovendien, heeft verzoekster precies aangetoond dat haar man niet erg traditioneel was en kwam in een tweede fase geleidelijk dichter bij zijn familie te staan. Er is dus een evolutie in zijn standpunt. Het is vanwege de invloed van zijn familie dat zijn man besloten heeft zijn dochter te besnijden.

Volgens Mevrouw W. is het daarenboven belangrijker voor haar man dat haar dochters besneden worden, omdat zij tot de familie van haar echtgenoot behoren.

De beoordeling van het CGVS moet verworpen worden.

2.1.3.

Het is volgens het CGVS bijzonder onaannemelijk dat haar echtgenoot in eerste instantie klaarblijkelijk geen enkel belang hecht aan zulke tradities om vervolgens in de **toekomst helemaal** om te draaien.

Dit is een subjectieve beoordeling. Verzoekster trouwde in 2009 en heeft de brief gevonden in 2018 dat wil zeggen, bijna 10 jaren daarna. In 10 jaren. kunnen mensen zich wel veranderen. Verzoekster heeft kunnen aantonen waarom en hoe ze haar man heeft gezien veranderen en hoe hij probeert heeft haar dat te verbergen.

Deze beoordeling moet verworpen worden.

2.2. Betreft het timing van het relaas

Een inleidende opmerking over het concept van tijd is noodzakelijk : Hoewel de kennis van exacte kalenderdata in onze regio heel gewoon is, is het duidelijk dat dit **een cultureel concept** is dat niet voor de hele wereld geldt. Zo stelt UNHCR dat : [...]

Bovendien, zoals eerder vermeld, moet verwerende partij de kans geven aan verzoekster om zich uitdrukken over een tijdtegenstrijdigheid. Dit is des ter mee het val als, zoals het hier. het over een tijdelijke vraag die ook beperkt is door menselijk geheugen.

Wat de verklaringen van verzoekster betreft, is het CGVS van oordeel dat er sprake is van inconsistenties in de "timing ". Naast de bovenstaande opmerkingen merken wij op dat de enige inconsistentie is dat ze gesteld heeft dat er drie jaar voorbij gingen tussen de ontdekking van de besneden van zijn zus en haar vondst van de brief in 2018. Verzoekster stelt dat dit een fout is. Ze heeft precies aangetoond dat ze in 2009 hebben gehuwd.

Ze heeft ontdekt dat haar man van deze clan afkomstig is 9 maand na de geboorte van haar eerste dochter. In 2011, zijn ze naar Jinga gegaan en ze heeft ontdekt dat zijn stam veel belang hecht aan besnijdenis. In 2011 werd ook de zus van haar man besniden en zeven jaren daarna, in 2018 vond ze de brief. Als S. M. op dit moment 17/18 jaar was, is ze nu inderdaad ongeveer 27.

Het zou meer dan gepast geweest zijn om de verzoeker hierover het woord te laten voeren. Bovendien merken we op dat de verandering in het gedrag van de echtgenoot komt overeen met de toename van VGV die in Uganda is geconstateerd (zie hiernboven).

2.3. Betreft de brief die verzoekster heeft gevonden in 2018

Het CGVS mekt op dat "u telt om te begingen aanvankelijk dat u deze brief vond terwijl u uw man klerkast aan het organiseren was terwijl u later stelt dat u hem vond toen u zijn bureau aan het opruimen was Het CGVS blijkt te verwijzen aan tegenstrijdige verklaringen van verzoekster. Toch, zoals eerder vermeld heeft de verzoekster niet de gelegenheid gehad om uit te leggen wat door de ambtenaar van het CGVS als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming is beschouwd.

Verzoekster stelt aan haar raadslid dat het bureau en de klerkast in dezelfde kamer zijn. Er is inderdaad een kast met kleren, en daaronder een bureau. Mevrouw W. was deze kamer aan het opruimen toen ze de brief vond.

Het CGVS stelt dat het opvallend is dat de clanleider op papier zou zetten dat hij de intentie heeft uw dochter te besnijden en dit papier bovendien zou ondertekenen met naam en handtekening dit terwijl de praktijk besnijdenis volgen de beschikbare informatie sinds 2010 illegaal is en voor een groot deel in het geheim plaatsvindt

Verzoekster stelt dat de clanleider het op papier heeft gezeten omdat haar man niet vaak thuis was. Gezien deze brief privé-eigendom was, en gezien de besnijding niet effectief bestraft is in Oeganda, is ze van mening dat de clanleider deze brief heeft geschreven.

2.4. Betreft het moment dat verzoekster begreep dat haar man degelijk haar dochters besneden zouden worden

Het CGVS stelt dat de verklaringen van de verzoekster dat ze echt begreep dat haar man wel degelijk wilde dat zijn dochters besneden kunnen evenmin geloof gehechen worden.

Verzoeker heeft aangetoond dat ze de brief heeft gevonden en op dit moment heeft besloten dat ze iets moet doen om haar dochter te beschermen. Gezien de leugens van haar man en het feit dat hij uiteindelijk de beslissing kan nemen, besloot zij in België te blijven. Als ze hem dat heeft vermeld, is hij boos geworden.

De beoordeling van het CGVS dat dit vreemd zou zijn omdat haar man haar twee keren gerust heeft en zei dat niemand de kinderen zou besnijden moet verworpen zijn.

Op de ene kant, aangezien verzoekster de verandering in het gedrag van haar echtgenoot ten gevolge van de invloed van zijn familie kon beschrijven. Het is dus heel goed mogelijk dat als hij op een bepaald moment overwoog zijn dochters niet uit te scheiden, hij meer van gedachten zou veranderen.

Op de andere kant, omdat de echtgenoot, de positie van Mevrouw W. kennende, kan hebben besloten tegen haar te liegen.

In ieder geval moet de invloed van de gemeenschap en familie in rekening genomen worden. Deze invloed bestaat er nog steeds op aandringt om jonge meisjes en vrouwen te besneden: [...]

Ten slotte is de beoordeling van het CGVS in verband met de verklaringen van verzoekster bij DVZ subjectief

Zij verklaarde dat haar man verschillende keren naar België is gekomen voordat zij haar verzoek om internationale bescherming indiende. Dit zal dus geen invloed hebben op de geloofwaardigheid van de reactie van haar man.

Op deze reden, is het duidelijk dat de motivering van verwerende partij niet draagkrachtig is."

Tot slot geeft verzoekster een theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel en volhardt zij een gegronde vrees voor vervolging te hebben, allerminst een reëel risico op ernstige schade te lopen.

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

- “3. BBC, *L'excision et autres mutilations génitales féminine en hausse en Ouganda*. 21.01.2019, [...]
4. *Libération*, «Le Covid-19 risque d'accroître le nombre d'excisions dans le monde», 6.02.2021, [...]
5. SBSNews, «Protecting girls from mutilation in rural Uganda», SBSnews, 08.02.2018, [...]
6. Sally Hayden, “We’ve seen too many girls bleed to death’: eradicating FGM in Uganda”, *The Irish Times*. 6.02.2018, [...]
7. Evelyn Lirri, “Tough FGM laws keep numbers down in Uganda, but hotspots still rampant”, *EastAfrican*, 13.10.2017, [...]
8. Samuel Okiror, « 'I believed no man would marry me if I didn't cut': battling FGM in Uganda”, *The Guardian*, 6.02.2018, [...]
9. Rachel Kulanyi, “Sebei circumcising women to punish government for failed promises”, *Matooke Republic*, 6.02.2019, [...]
10. Catherine Byaruhanga, « Uganda FGM ban: 'Why I broke the law to be circumcised aged 26'”, *BBC News*, [...]
11. *Comité des droits de l'enfant examen des rapports présentés par les états parties en application de l'article 44 de la convention*, [...]
12. *Building bridges to end FGM*, « La situation dans des pays spécifiques» , [...] ».

2.3. Bij aanvullende nota van 16 juni 2021 voegt verzoekster een attest van GAMS.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De twee middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht haar verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

7. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

8. Verzoekster verwijst naar artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet als grond van vervolging. Ze vreest dat haar dochters in geval van terugkeer naar Oeganda zullen worden besneden door haar schoonfamilie.

Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden."

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Te dezen merkt de Raad op dat het louter feit te behoren tot een sociale groep niet volstaat om in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Eenmaal het behoren tot een bepaalde sociale groep werd vastgesteld, is de volgende stap immers het nagaan van het bestaan van een *nexus* tussen verzoeksters behoren tot een sociale groep en verzoeksters vrees voor vervolging, of afwezigheid van bescherming.

Deze *nexus* wordt vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt: “*Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.*” De *nexus* betreft het causaal verband tussen (i) het behoren tot een sociale groep en de gegronde vrees voor vervolging, of (ii) het behoren tot een sociale groep en de afwezigheid van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging, en in het bijzonder de onwil van de actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging(en) indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met een vervolgingsgrond. Het verband tussen het behoren tot een bepaalde sociale groep en de vrees voor vervolging die voortkomt uit de daden van vervolging, dan wel de afwezigheid van bescherming, is bijgevolg essentieel (zie bv. *EASO Guidance on membership of a particular social group, EASO Practical Guides Series, March 2020, p.18*).

Tevens kan een lid van een bepaalde sociale groep een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van het behoren tot een sociale groep terwijl een ander lid van dezelfde groep geen vrees voor vervolging zal hebben.

Evenzo kunnen er persoonlijke omstandigheden zijn ingevolge dewelke een lid van een sociale groep bescherming kan verkrijgen terwijl andere leden van dezelfde sociale groep niet van bescherming kunnen genieten (cf. *EASO Guidance on membership of a particular social group, EASO Practical Guides Series, March 2020, p.18*).

De vervolgingsvrees in hoofde van verzoeksters dochters dient derhalve *in concreto* te worden aangetoond.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake vrouwelijke genitale verminking (VGV) in Oeganda en in het bijzonder binnen de Sebei gemeenschap.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat de prevalentiegraad van VGV in het algemeen in Oeganda 2 % bedraagt, doch bij de Sebei etnie – waartoe verzoeksters echtgenoot behoort – geschat wordt op 50 %. Tevens blijkt dat VGV in Oeganda sinds 2010 bij wet verboden is, wat evenwel met zich meebrengt dat de praktijk in het geheim wordt uitgevoerd.

Nergens in de rapporten toegevoegd aan het administratief dossier of de door verzoekster neergelegde bijkomende informatie wordt geadviseerd om aan elk Oegandees meisje dat tot de Sebei etnie behoort een vorm van internationale bescherming te geven. Uit de beschikbare landeninformatie kan geenszins worden geconcludeerd dat elk meisje dat behoort tot de Sebei gemeenschap daden van vervolging, zoals bepaald en omschreven in artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet, zal ondergaan. Verzoekster dient *in concreto* dient aan te tonen dat haar dochters in geval van terugkeer het slachtoffer zullen worden van besnijdenis.

Verzoekster lijkt met haar verwijzing naar de algemene informatie en het gegeven dat haar schoonfamilie tot de Sebei behoort ook te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van haar verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij (in hoofde van haar dochters) in haar land van herkomst persoonsgerichte vervolging dient te vrezen.

Blijkens de motivering in de bestreden beslissing is verzoekster er niet in geslaagd de vervolgingsvrees in hoofde van haar dochters *in concreto* aan te tonen.

9. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden vrees voor VGV in hoofde van haar dochters.

De elementen van deze motivering zijn de volgende:

- de praktijk van besnijdenis is in Oeganda – zelfs bij de Sebei clan – geenszins alomtegenwoordig;
- het is niet aannemelijk dat een man die belang hecht aan familietradities, waaronder besnijdenis, in een land waar besnijdenis allesbehalve alomtegenwoordig is, zou trouwen met een mondige, goed opgeleide, onbesneden vrouw, zonder zelfs maar te vertellen van welke clan hij is;
- verzoekster legt incoherente verklaringen af inzake de chronologie van haar relatie en de geboorte van haar dochter;
- verzoekster legt incoherente verklaringen af aangaande het tijdstip en de chronologie van de drie conversaties die ze had met haar echtgenoot over besnijdenis;
- inzake de brief die verzoekster in 2018 zou gevonden hebben legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de vindplaats ervan;
- het kan niet worden ingezien dat de clanleider op papier zou zetten dat hij de intentie had verzoeksters dochter te besnijden, gezien deze praktijk sinds 2010 illegaal is en voor een groot deel in het geheim plaatsvindt;
- verzoeksters verklaring, dat ze pas echt begreep dat haar man wilde dat haar dochters besneden zouden worden op het moment dat ze hem vertelde dat ze asiel had aangevraagd, is niet geloofwaardig.

10. Verzoekster herneemt in het verzoekschrift dat ze op het moment van haar huwelijk niet wist dat haar man tot de Sebei gemeenschap behoorde, dat haar man haar bij de ontdekking hiervan heeft gerustgesteld en gezegd dat hij zijn dochter niet wil besnijden en dat het mogelijk is dat haar echtgenoot zich als gevolg van de gezinshereniging in Jinja sterker met zijn cultureel erfgoed heeft verbonden.

In navolging van verweerder kan worden vastgesteld dat verzoeksters verklaringen aangaande haar echtgenoot en het belang dat hij aan tradities zou hechten, incoherent en ongeloofwaardig zijn. Zo kan geenszins worden ingezien dat verzoekster pas vier jaar na het begin van de relatie, nadat zij reeds met haar man gehuwd was en drie jaar na de geboorte van hun eerste kind, te weten kwam dat haar echtgenoot en zijn familie tot de Sebei clan behoorden. Indien verzoeksters echtgenoot tradities hoog in het vaandel droeg, dan is redelijkerwijs aan te nemen dat ze bij het begin van de relatie op de hoogte was van zijn clantoebehoren en traditionele opvattingen.

Bovendien kan evenmin worden aanvaard dat verzoeksters man klaarblijkelijk geen enkel probleem had om met een onbesneden vrouw te huwen en kinderen te krijgen, om vervolgens helemaal om te draaien. Verzoekster stelt in het verzoekschrift louter dat haar man over een tijdsspanne van bijna tien jaar is veranderd en dat voor haar proberen verbergen heeft, maar licht dit niet aannemelijk toe.

Integendeel, indien verzoeksters man werkelijk veranderd zou zijn en zijn dochters zou willen laten besnijden, kan niet worden aangenomen dat deze zou toestaan dat verzoekster en haar drie dochters alleen naar Europa reisden. Er kan slechts samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar man veel belang hecht aan tradities.

Daar waar verzoekster in het verzoekschrift verwijst naar algemene informatie die stelt dat de Oegandese maatschappij patrilineair is, volstaat dit niet om aan te tonen dat haar man en zijn familie verzoeksters dochters willen besnijden.

11. Waar verzoekster onder verwijzing naar algemene informatie stelt dat kennis van exacte kalenderdata een cultureel concept is dat niet voor de hele wereld geldt, toont zij niet concreet aan dat zijzelf, als hoger opgeleide stedelijke Oegandese vrouw die geboren is in Kampala en woonachtig en werkzaam was in Entebbe (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-5), geen besef zou hebben van data. Bovendien kan nog steeds verwacht worden dat verzoekster de chronologie van de feiten correct en eenduidig weergeeft.

Bijgevolg bieden verzoeksters opmerkingen over het concept tijd geen dienstige weerlegging van de motieven in de bestreden beslissing aangaande verzoeksters incoherente verklaringen inzake de chronologie van haar relatie en de geboorte van haar dochter en het tijdstip en de chronologie van de drie conversaties die ze had met haar echtgenoot over besnijdenis. Deze blijven dan ook onverminderd overeind en dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen inzake de vrees voor besnijdenis in hoofde van haar dochters.

12. Inzake de vindplaats van de brief van de clanleider stelt verzoekster dat het bureau en de kleerkast van haar man zich in dezelfde kamer bevinden en dat ze deze kamer aan het opruimen was toen ze de brief vond. Dergelijke *post factum* nuancerings is duidelijk tot stand gekomen na kennisname van de bestreden beslissing en vindt geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeksters laattijdige rechtzetting kan geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Verder kan verzoeksters uitleg dat de clanleider de brief heeft opgesteld omdat haar man niet vaak thuis was en deze brief privé-eigendom was geen afbreuk doen aan de vaststelling dat niet geloofwaardig is dat deze clanleider zijn intentie om verzoeksters dochter te besnijden op papier zou zetten, terwijl de praktijk van besnijdenis sinds 2010 illegaal is en voor een groot deel in het geheim doorgaat.

Bovendien heeft dergelijke brief noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde, zodat deze op zich geenszins kan volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen.

13. Verzoekster geeft in het verzoekschrift een verduidelijking van haar verklaringen aangaande het moment dat verzoekster begreep dat haar man haar dochters wil besnijden, maar slaagt er hiermee niet in de conclusies van verweerder dienaangaande in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De pertinente motiveringen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook overeind. Verzoeksters inconsistente verklaringen aangaande de reactie van haar man op het feit dat verzoekster een verzoek om internationale bescherming had ingediend en zijn hieraan gekoppelde intentie om verzoeksters dochters te besnijden, ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoeksters asielmotieven.

14. De aangevoerde schending van artikel 17 PR CGVS kan evenmin worden aangenomen. Dient immers te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoekster met bepaalde tegenstrijdigheden in haar gezegden niet zou zijn geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard. Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoekster in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten. Gelet op het voorstaande is zij hierin niet geslaagd.

15. Gelet op voorgaande maakt verzoekster niet concreet aannemelijk dat haar dochters in geval van terugkeer naar Oeganda een daad van vervolging zullen ondergaan.

Verzoekster brengt evenmin een concreet gegeven bij waaruit de afwezigheid kan blijken van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging in Oeganda, en in het bijzonder de onwil van actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging(en). Integendeel, uit verzoeksters verklaringen kan louter blijken dat zij zelfs geen poging heeft ondernomen om klacht in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19), niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de praktijk van besnijdenis sinds 2010 verboden is in Oeganda.

Verzoekster toont aldus noch middels haar verklaringen, noch middels documenten het wettelijk vereiste verband (*nexus*) aan tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat ze in hoofde van haar dochters omwille van het behoren tot de sociale groep van de vrouw een gegronde vluchtelingenrechtelijke vrees heeft.

16. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

17. Verzoekster legt bij aanvullende nota een attest van GAMS neer. Hieruit blijkt dat verzoekster op eer verklaart dat zij haar dochters zal beschermen tegen elke vorm van VGV, wat niet in twijfel wordt getrokken. Dit document kan echter niet aantonen dat verzoeksters dochters in geval van terugkeer naar Oeganda daadwerkelijk zullen worden besneden.

18. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

19. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS